

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361812
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:6118361812.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO:247 85 199, zastúpeného ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO:01 435 400 konajúca na území SR prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 052 08 Poprad, IČO:47 255 773, proti žalovanému : C. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K. M. A. K. (K. F.), o zaplatenie 520,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 520,-eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 520,-eur od 17.12.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 26.10.2018 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 520 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 520,-eur od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodňoval tým, že žalovaný uzavrel dňa 20.12.2012 so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytla mu bezúčelový úver vo výške 600,-eur ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov s poslednou splátkou splatnou dňa 13.02.2014. Tvrdil, že v ten istý deň bola so žalovaným uzatvorená zmluva o zabezpečení splátok úveru na základe ktorej sa spoločnosť zaviazala poskytnúť žalovanému službu špecifikovanú v čl.I za ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu vo výške 309,-eur. Aj odmenu mal podľa žalobcovho tvrdenia žalovaný splácať v 60-ich týždenných splátkach celkovo tak mal týždenne splácať po 18,60 eur a celkovo z oboch zmlúv mal zaplatiť 1.116,-eur. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný porušil povinnosť splácať svoje záväzky, keď uhradil len splátky vo výške 80 eur, zvyšok napriek predžalobnej výzve neuhradil. Pohľadávku voči žalovanému spolu s príslušenstvom vo výške 1.036,-eur žalobca podľa tvrdenia v žalobe od pôvodného veriteľa nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 pričom po dôkladnom posúdení uplatňuje si od žalovaného len čistú nevrátenú istinu úveru vo výške 520,-eur a zákonný úrok z omeškania, ostatné postúpené nároky si neuplatňuje.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil zmluvu o úvere, platobnú históriu, zmluvu o zabezpečení splátok úveru, zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, predžalobnú výzvu s podacím hárkom.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 14.11.2018 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní proti žalovanému na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods.3 zák. o upomínacom konaní) zrušil. Na tunajšom súde konanie je vedené pod spisovou značkou 10Csp/37/2019.

5. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený v M. A. K. (bez ulice) sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt doručovaná bola prostredníctvom M. A. K. v zmysle § 5 zákona č.253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a v súlade s § 106 ods.3 a § 116 ods.2 CSP tiež oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm.b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.07.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 06.07.2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

8. Spoločnosť Provident Financial, s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 20.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 600,-eur žalovanému s tým, že celkové náklady úveru sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % a RPMN je 70,38 %. Celková čiastka k zaplateniu bola 807,-eur s tým, že dlžnú sumu mal žalovaný zaplatiť v 60- ich týždenných splátkach po 13,45 eur.

9. Zo žalobcom predloženého výpisu splátok a úhrad k zmluve súd zistil, že žalovaný na úver vrátil v 3 och splátkach sumu spolu 80 eur.

10. Súd vychádzajúc z uvedených listín predložených žalobcom teda mal za preukázané, že žalovaný a spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe ktorej žalovanému poskytnutý bol úver 600,-eur z ktorého uhradil len časť. Podľa tvrdenia žalobcu doposiaľ uhradil len sumu 80 eur.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, niet pochýb, že sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 524 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. /§ 526 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

19. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

20. Je nesporné, že žalovaný a pôvodný veriteľ uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 600,-eur a žalovaný sa ho zaviazal vrátiť v 60 týždenných splátkach, pričom v zmluve bolo uvedené, že zaplatí aj príslušenstvo úveru, čo malo predstavovať celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g/ zák.č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a teda žalovaný mal zaplatiť sumu 807,-eur z ktorej uhradil 80 eur, pričom žalobca uplatňoval žalobou len časť dlhu zo zmluvy vo výške 520 eur ako čistú nevrátenú úverovú istinu.

21. Bolo bezpredmetné zaoberať sa posúdením, či zmluva spĺňala zákonom vyžadované náležitosti alebo či sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver, nakoľko pri poskytnutom úvere 600,-eur a doposiaľ vrátenej sume 80 eur je zrejmé, že žalobca uplatňuje si už len časť čistej poskytnutej úverovej istiny ktorú žalovaný je povinný vrátiť tak či tak, nakoľko inak by došlo z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor veriteľa. Súd žalovanú sumu vo výške 520 eur považoval za dôvodne uplatnenú nakoľko táto predstavuje len časť výšky žalovanému skutočne poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov. Žalobca poskytnutie tejto sumy žalovanému riadne preukázal. Táto suma podľa zmluvy mala byť vrátená najneskôr do 60 týždňov a keďže v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenie žalobcu, že sa tak v lehote splatnosti, ku dňu podania žaloby, ani do dňa vyhlásenia rozsudku nestalo, čo nespochybnil ani sám žalovaný, v tejto časti súd žalobe vyhovel.

22. Žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok a tiež predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 preukázal, že postupca Provident Financial, s.r.o. postúpil mu pohľadávku zo zmluvy a že oznámil žalovanému, že pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú

aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške časti nevrátenej úverovej istiny.

23. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na úrok z omeškania zo sumy 520 eur vo výške 8 % ročne od 17.12.2016 do zaplatenia.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013). V danom prípade záväzkový vzťah strán vznikol pred 1.2.2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Povinnosťou žalovaného bolo jemu poskytnutú sumu 600,-eur vrátiť do 60 týždňov po uzavretí zmluvy zo dňa 20.12.2012, čo sa nestalo. Žalobca úroky z omeškania uplatnil až odo dňa 17.12.2016, kedy už žalovaný dávno bol v omeškaní. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania nepresahuje sadzbu určenú podľa vyššie uvedeného zákonného pravidla, preto súd žalovanému uložil povinnosť spolu so sumou 520,-eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od 17.12.2016 do zaplatenia.

29. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s úrokmi z omeškania v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol v rozhodnej dobe (do dňa vyhlásenia rozsudku) podaný návrh. Uvedené však žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu patrí plná náhrada trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.